

Jézus színeváltozása

Ahol ég és föld összeér... – egy nem mindennapi hegymászás.

A hagyomány szerint Tábor-hegy a helyszín, a maga 575 méteres magasságával. Jézus ide kapaszkodik fel a tanítványai közül kiválasztott hárommal, és csodás eseményekről olvasunk.

Nem is lehetne tökéletesebb jelképrendszerbe szóni Jézus alakját és küldetését. A hegy az Ószövetségben is az Istennel való találkozás színhelye: pl. Sínai-hegy, Mórija-hegy, Kármel-hegy. A megjelenő Mózes és Illés meghatározó alakjai az Ószövetségnek, amelyet Jézus beteljesít. Egyben az élőket és holtakat is szimbolizálják, mivel Illés „elragadtatott az égbe”. A fényes felhő az Atya jelenlétének szimbóluma, és megismétlődnek a Jordánnál elhangzott szavak.

Csak találgathatjuk, hogy a tanítványok nyitott vagy csukott szemmel látták-e ezt a látomást. Én is csak találgatok. Gondolatfoszlányaim leginkább Beney Zsuzsa költő soraival írhatók le:

*„Mint a forró levegő áramának fodrozása,
mely víztükröt mutat –
élő lélek vagy káprázata vagy?”*

Az életem folyamatos kapaszkodás, vagy van „Tábor-hegyem”? Nem természetfeletti élményekre gondolok, hanem olyan elérhetőkre, mint egy csendes elvonulás, közös ima, meditáció, bibliodráma (ahol még a Tábor-hegyi esemény is megélhető-érthető bizonyosan, inkább, mint egy elmélkedés révén), lelki gyakorlat stb. Szögezzük le: jó, ha időről-időre van ilyen „Tábor-hegyünk”. Akkor Tompa Lászlóval mondhatjuk:

*„S én gyöngéimből kivetkezve, szépen,
Megnyílt, mély titkok osztályosaképpen
Örök-erőkkel örökös cserében
Ringok az idő özönén”*

„Jézus a völgyben is Jézus marad” (Reményik Sándor), de a hozzá való igazodáshoz szükségünk van ilyen csúcs-élményekre.

Bognár Éva, Csömör